

عنوان مقاله:

به‌گزینی ارقام و هیبریدهای بین گونه ای انگور به منظور دستیابی به پایه متحمل به خشکی

محل انتشار:

یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

حسن محمودزاده - بخش تحقیقات محصولات زراعی و باغی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان آذربایجان غربی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ارومیه، ایران.

خلاصه مقاله:

بررسی مقدماتی 51 رقم و هیبرید موجود در ایستگاه کهریز جهت انتخاب غیرمستقیم و غربال اولیه از نظر صفات مورفولوژیک و برخی صفات فیزیولوژیک مرتبط با تحمل خشکی در انگور طی سه سال، انجام شد. صفتهای مرتبط نظیر میزان سطح برگ، شاخص سطح برگ، میزان کرک بر روی رگبرگهای پهنک برگ، میزان کرک بر روی دمبرگ، ضخامت برگ، تعداد روزنه در سطح تحتانی نسبت به سطح فوقانی برگ، ظرفیت نسبی آب برگ و ضخامت کوتیکول در لایه فوقانی برگ و همچنین زمان رسیدن میوه تعیین و اندازه گیری شد. کلیه یادداشت برداریها در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی در 3 تکرار از 3 بوته و در هر تکرار 5 نمونه مورد بررسی قرار گرفت. مقایسه میانگینها بر اساس آزمون دانکن و در صورت نیاز برای گروه بندی ژنوتیپها از تجزیه کلاستر استفاده شد. کلاستربندی با ضریب فاصله اقلیدوسی انجام گردید. نتایج نشان داد که از نظر صفات مورد بررسی در ژنوتیپها، تنوع بسیار بالایی وجود دارد. بر اساس کلاستربندی با استفاده از تجزیه به مولفه ها 4 گروه مجزا بدست آمد که در بین آنها گروه A شامل ارقام گرمیان، طایفی و انگوتکه دارای بیشترین مقادیر صفات مرتبط با تحمل به خشکی بودند و در گروه متحمل قرار گرفتند. در حالیکه در گروه چهارم شامل ارقام گوی ملکی، بولمازو، قره گندمه، آق شانی، کلاتی، کلکه ریوی، جیغ جیغا، سیاه معمولی، قزل اوزوم و چاوه گا کمترین میزان تحمل بر اساس کلاستربندی مشاهده گردید. با توجه به نتایج ارقام مذکور به عنوان ارقام متحمل و نیمه متحمل انتخاب و معرفی شدند.

کلمات کلیدی:

شاخص حساسیت، کارایی مصرف آب، صفات مورفولوژیک و فیزیولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941281>

